

Św. Andrzej Kim i Tow.

Andrzej Kim Taegon był pierwszym kapłanem koreańskim. Urodził się w 1821 r. w koreańskiej prowincji Tcziong-Czu w rodzinie katolickiej. Jego pradziadek Pius Kim Chin-hu, z powodu wiary spędził ponad 10 lat w więzieniu, gdzie zmarł, a jego ojciec, bł. Ignacy Kim, zginął w czasie prześladowań w 1839 r. Po chrzcie, który Andrzej przyjął mając 15 lat, przebył kilkaset kilometrów do seminarium w Makao w Chinach. Po sześciu latach wrócił do kraju poprzez Mandżurię. W tym samym roku przebył Morze Żółte i w Szanghaju w 1845 r. przyjął święcenia kapłańskie. Został skierowany do przygotowania bezpiecznej przeprawy wodnej dla misjonarzy chrześcijańskich, tak aby udało się ujść straży granicznej. Aresztowano go i po torturach ścięto niedaleką ko Seulu, 16 września 1846 r. Paweł Chóng Ha-sang był współpracownikiem i tłumaczem. Przez dwadzieścia lat przewodził wspólnocie chrześcijańskiej w Korei. W wieku 44 lat jako kleryk seminarium poniósł śmierć męczeńską, ścięty mieczem 22 kwietnia 1839 r. Św. Jan Paweł II podczas wizyty w Korei w 1984 r. kanonizował, oprócz Andrzeja Kim Tae-gón i Pawła Chóng Ha-sang, także 98 Koreańczyków i trzech misjonarzy francuskich, którzy ponieśli śmierć męczeńską pomiędzy 1839 a 1867 r. Wśród nich byli biskupi i księża, ale większość z nich to świeccy. Wśród męczenników koreańskich była m.in. 26-letnia Kolumba Kim. Wraz ze swoją siostrą, Agnieszką zostały ścięte. Inny męczennik, 13-letni chłopiec, Piotr Ryou. Został uduszony.

